

Πόσες

φορές αλήθεια οι πιστοί που αγαπούν το Θεό δεν διερωτήθηκαν με ποιο τρόπο θα πρέπει να Του εκφράσουν την αγάπη τους; Πόσες φορές άνθρωποι απλοί, με φόβο Θεού, με πόθο Θεού, με καθημερινό αγώνα να Τον θέτουν πάντα αρχηγό και κυβερνήτη της ζωής τους, δεν προβληματίστηκαν πώς θα ζήσουν το Θεό εντονότερα και εναργέστερα στη ζωή τους; Πόσες φορές εντυπωσιασμένοι κυριολεκτικά από τη ζωή των αγίων, δεν θελήσαμε να μεταφέρουμε τη ζωή τους στη ζωή μας, το παράδειγμά τους στα δικά μας δεδομένα, θέλοντας να τους καταστήσουμε πρότυπα βίου και υποδείγματα συμπεριφοράς;

Μας αρέσει η ζωή των αγίων, μας εντυπωσιάζει το παράδειγμά τους, μας ελκύει ο βίος τους. Η υπομονή τους, η πίστη τους, η αγάπη τους προς τους συνανθρώπους τους, η ανεκτικότητα τους και η αγάπη τους προς το Θεό. Όμως, όσο κι αν τα Συναξάρια τους φωτίζουν κάθε πτυχή της ζωής τους, η δική μας αγάπη προς αυτούς όλο και περισσότερες λεπτομέρειες αποζητεί να μαθαίνει από το βίο τους.

Πώς ζούσαν οι άγιοι την κάθε στιγμή τους; Πώς ήταν η καθημερινότητά τους; Πώς και πόσο έτρωγαν; Πώς να μιλούσαν; Πόσο κοιμόντουσαν; Πώς κάλυπταν τον ελεύθερο χρόνο τους;

Ίσως να μην μπορούμε να συλλέξουμε τόσες λεπτομέρειες για τη ζωή των αγίων. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν είμαστε και σε θέση να συμπεράνουμε ό,τι μας φαίνεται αδιευκρίνιστο σχετικά με τέτοιες λεπτομερειακές πτυχές της ζωής τους, και τούτο γιατί ισχύει σ' όλους τους αγίους ένας γενικός κανόνας που μας

επιτρέπει να φθάσουμε στο σκοπό της αναζητήσεώς μας· και η μαρτυρία του να φωτίσει και τη δική μας καθημερινότητα από το φως της αγιότητός τους.

Οι άγιοι λοιπόν υπέταξαν όλη τη θέλησή τους στο Χριστό. Αυτό είναι το βασικό κοινό χαρακτηριστικό τους. Κατανοούν και ζουν σύμφωνα με την αλήθεια που διατυπώνει ο απόστολος Παύλος: «Οὐκ ἐστέ ἑαυτῶν· ἡγοράσθητε γάρ τιμῆς» (Α΄ Κορ. ς΄ 19-20). Δεν ανήκετε στον εαυτό σας, σας αγόρασε ο Ιησούς Χριστός με το ατίμητο αίμα του. Άρα λοιπόν ούτε το σώμα σας, ούτε η θέλησή σας, ούτε η καρδιά και οι επιθυμίες σας, ούτε οι λογισμοί σας μπορεί να είναι δικά σας. Όλα ανήκουν στο Θεό.

Γι' αυτό και οι άγιοι όλα τα προσφέρουν στο Θεό. **Ο άγιος**, σημειώνει ο άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας, «**οὐχ ἑαυτὸν θέλει, ἀλλ' Ἐκεῖνον**». Δεν θέλει τίποτε για τον εαυτό του, αλλά όλα τα θέλει για το Χριστό, αφού μόνο το Χριστό θέλει.

Έτσι οι άγιοι χαίρονται με ό,τι χαίρεται ο Χριστός. Λυπούνται με ό,τι λυπεί και στενοχωρεί το Χριστό. Εκφράζουν πάντα και ενεργούν μέσα στις καθημερινές τους μεγάλες ή μικρές πράξεις σύμφωνα με τη θέληση του Χριστού. **Μιλούν ως στόματα Χριστού** και αγωνίζονται να φανερώνουν πάντα την αλήθεια του. **Ενεργούν ως χέρια Χριστού. Γι' αυτό και αγαθοποιούν, ελεούν και συχνά θαυματουργούν.**

Αν πραγματικά μας ενδιαφέρει η μίμηση του βίου των αγίων στη ζωή μας, αν η αγιότητά τους όχι απλώς μας εντυπωσιάζει αλλά μας παρακινεί εσωτερικά σε μίμηση της ζωής τους, τότε ας γνωρίζουμε ότι αυτό έκαναν οι άγιοι. **Έτσι ζούσαν. Υπέταξαν όλη τη θέλησή τους στο Χριστό.**

Αυτό ας κάνουμε κι εμείς. Ας αναρωτιόμαστε πάντα τι θέλει ο Χριστός. Τι θα έκανε ο Χριστός στην α΄ και β΄ περίπτωση. Αν αυτό που βλέπουμε, θα το έβλεπε ο Χριστός. Αν θα πήγαινε ο Χριστός εκεί που θέλουμε να πηγαίνουμε εμείς. Και πώς θα πήγαινε εκεί ο Χριστός. Και ας παραχωρούμε ολόψυχα τη θέλησή μας, την προτίμησή μας, την άποψή μας στο άγιο και σωτήριο θέλημα του Χριστού. Τότε η ζωή μας θα γίνεται ζωή Χριστού. Τότε η ζωή μας θα συνεχίζει τη ζωή της αγιότητός του επί της γης.

Από το περιοδικό «[Ο Σωτήρ](#)», τ. 1988

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr